

Dosar nr. 2rac-506/18

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (jud. E. Pșenița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: Aliona Corcenco, Diana Stănilă, Corolevschi Dumitru)

ÎNCHEIERE

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Road-Trans” cu privire la revendicarea bunurilor,

cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agrozprim”, intervenient accesoriu Vasile Vovc cu privire la declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans” și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 10 octombrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Road-Trans” cu privire la revendicarea bunurilor.

În motivarea acțiunii a indicat că, conform contractului de păstrare a tehnicii agricole nr. 9 din 1 august 2016, Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim”, în calitate de beneficiar a transmis la păstrare Societății cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, în calitate de executor, tractorul de model K701 și stropitoarea tractată de câmp F-2016-2, cu volumul de 2000 litri - 16m.

Tractorul de model K701 îi aparține cu drept de proprietate în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 4670 din 9 iunie 2015, iar stropitoarea tractată de câmp F-2016-2 îi aparține în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 07051401ED din 7 mai 2014.

A indicat că, prin cerere, a solicitat Societății cu Răspundere Limitată „Road-Trans” restituirea bunurilor transmise spre păstrare în termen de 7 zile calendaristice,

care a fost recepționată și examinată de către aceasta prin răspunsul nr. 40 din 12 septembrie 2017.

A considerat că, bunurile transmise spre păstrare sunt reținute ilegal de către Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim” admiterea acțiunii, obligarea Societății cu Răspundere Limitată „Road-Trans” de a transmite tractorul de model K701 și stropitoarea tractată de câmp F-2016-2, cu volumul de 2000 litri - 16m și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5 100 de lei.

La 10 noiembrie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans” a depus cerere reconvențională împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agrozprim”, intervenient accesoriu Vasile Vovc cu privire la declararea nulității actului juridic.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, la 1 august 2016, între Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, în calitate de depozitar și Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim”, în calitate de deponent a fost încheiat contractul de depozit nr. 9 cu privire la transmiterea și păstrarea bunurilor mobile, tractor de model K701 și stropitoarea tractată de câmp F-2016-2, la prețul de 1 000 de lei lunar. Însă, acest contract nu a fost executat iar tehnica agricolă nu a fost transmisă la păstrare.

A indicat că, contractul a fost semnat de către Vasile Vovc fără a fi împuternicit de a semna acest contract. Contractul urma a fi semnat de către administratorul Societății cu Răspundere Limitată „Agrozprim” Serghei Zaharia.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans” admiterea cererii reconvenționale, declararea nulității absolute a contractului de depozitare a tehnicii agricole nr. 9 din 1 august 2016, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 000 de lei și a cheltuielilor aferente examinării cauzei.

Prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim”; s-a revendicat din posesia Societății cu Răspundere Limitată „Road-Trans” cu ulterioara transmitere în proprietatea Societății cu Răspundere Limitată „Agrozprim” tractorul de model K701 și stropitoarea tractată de câmp F-2016-2 cu volumul de 2 000 de litri 16 m; s-a încasat de la Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Agrozprim” cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei și cheltuieli judiciare în sumă de 100 de lei; s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”.

Prin decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu și s-a menținut hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Central.

La 19 octombrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel a ignorat și a aplicat eronat normele de drept material și nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

A solicitat Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Agrozprim” și să fie admisă cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 8 noiembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimațiilor copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, intimații nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din actele cauzei se constată că, decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost expedită în adresa participanților la proces la data de 17 octombrie 2018 (f.d.165). Astfel, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans” la data de 19 octombrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans” în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul Societății cu Răspundere Limitată „Road-Trans” cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și c), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Road-Trans”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nicolae Craiu